

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Nr 4/2025 z 7.10.2025

PROPONOWANE ZMIANY W DYREKTYWIE 2015/2302 W SPRAWIE IMPREZ TURYSTYCZNYCH I POWIĄZANYCH USŁUG TURYSTYCZNYCH CZYLI CO NAS CZEKA

Drodzy Członkowie Izby, Szanowni Czytelnicy,

Zgodnie z zapowiedzią w Newsletterze nr 3/2025 ten Newsletter poświęcamy prezentacji proponowanych zmian w dyrektywie 2015/2302 w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych („Dyrektywa”).

O tym, jaką postać przybiorą zmiany zadecydują tzw. trilogi, czyli negocjacje przedstawicieli Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej przy udziale Komisji Europejskiej, których rozpoczęcie wyznaczono na 24.09.br.

(Szerzej, czym są trilogi? – w dokumencie pod linkiem w przypisku)*

Prace nad nowelizacją Dyrektywy trwają od sierpnia roku 2021, rozpoczęte procesem ogólnoeuropejskich konsultacji i są obecnie na finiszu.

Oczywiście, we wrześniu br. mamy do czynienia tylko z propozycjami zmian niemniej warto wiedzieć jaką wizję zmian, zwłaszcza w sprawach najważniejszych dla branży, mają Komisja Europejska, Rada Europejska i Parlament Europejski.

W tytule Newslettera pytamy: „Co nas czeka”.

Pytanie jest zasadne i na czasie, gdyż zmiany wprowadzone do Dyrektywy będą transponowane do naszej ustawy o imprezach turystycznych, co do zasady, w postaci niezmienionej.

W czasie trilogów rozstrzygnięte zostaną najważniejsze sprawy:

- zmiany w definicji imprezy turystycznej;
- czy regulacja powiązanych usług turystycznych jako sposobu łączenia usług turystycznych zostanie usunięta z Dyrektywy – skoro dominuje opinia, że PUT jako rozwiązanie prawne nie sprawdziło się w praktyce;
- zaliczki podróżnych na poczet imprez: w procesie legislacyjnym zaproponowano ich likwidację, następnie ograniczenie wysokości a także pozostawienie uregulowania zaliczek prawodawstwu kraju członkowskiego;
- zwrot wpłat organizatorom przez podwykonawców usług turystycznych: wniosek z pandemii COVID-19, gdy tylko organizatorzy musieli zwracać wpłaty na imprezy a takiego obowiązku nie mieli (i nie mają) podwykonawcy, w tym linie lotnicze i hotele;

*Link do dokumentu „Wspólna deklaracja w sprawie praktycznych ustaleń dotyczących procedury współdecyzji (art. 251 Traktatu WE) (2007/C 145/02) - [C_2007145EN.01000501.xml](#)

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

- NNO i bezkosztowe odstąpienie od umowy przez podróżnego – jaka będzie przyszłość oderwanego od realiów postulatu, aby podróżny mógł zrezygnować bezkosztowo z imprezy, gdy NNO wystąpi w miejscu jego zamieszkania;
- vouchery – plon doświadczeń z okresu pandemii;
- zabezpieczenia finansowe na wypadek niewypłacalności: w świetle propozycji unijnych obecną polską regulację (system dwufilarowy z gwarancjami i funduszem) należy uznać za wzorcową a proponowane zmiany w Dyrektywie zmierzają do zapewnienia takiego poziomu zabezpieczeń finansowych jak w Polsce;
- reklamacje – sprawa nieuregulowana w Dyrektywie w roku 2015.

Na inaugurację prac nad nowelizacją Dyrektywy uwagę europejskiej branży turystycznej przykuła hiobowa wiadomość, że reakcją niektórych decydentów UE na problemy wywołane upadkiem BP Thomas Cook a następnie masowym odwoływaniem imprez w związku z pandemią Covid-19 jest projekt likwidacji zaliczek postulowany przez europejskie organizacje konsumentów.

Autorzy tego projektu wykoncypowali sobie, że skoro powstał problem z masowym zwrotem zaliczek to należy zlikwidować zaliczki i nie będzie problemu, gdy zdarzy się kolejna pandemia lub inne NNO o ogromnej skali.

ECTAA, której prezesem byłem w tym czasie, mocno zaprotestowała przeciwko oderwanemu od realiów pomysłowi likwidacji zaliczek. W tym proteście uczestniczyła również PIT z siostrzanymi organizacjami zrzeszonymi w ECTAA a także inne organizacje z europejskiej branży turystycznej.

Miałem wówczas spotkanie z Didier'em Reynders'em – ówczesnym komisarzem UE, którego udało się przekonać, że likwidacja zaliczek wyrządzi niepowetowane szkody na rynku imprez turystycznych i to co zwolennicy projektu uważają za korzystne dla konsumentów-podróżnych obróci się przeciwko podróżnym. Ta argumentacja trafiła do przekonania.

Informacje w Newsletterze o zmianach są, z wyjątkiem informacji o voucherach, raczej syntetyczne, bez zagłębiania się w szczegóły regulacji. Na szersze omówienie zmian przyjdzie pora, gdy zostaną uchwalone. Przedstawimy wówczas odrębne opracowanie poświęcone nowym przepisom w Dyrektywie.

Łączę pozdrowienia i najlepsze życzenia

Paweł Niewiadomski

Prezes Izby

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

PRZEGLĄD PROPONOWANYCH PRZEZ ORGANY UNII EUROPEJSKIEJ ZMIAN W DYREKTYWIE 2015/2302 W SPRAWIE IMPREZ TURYSTYCZNYCH I POWĄŻANYCH USŁUG TURYSTYCZNYCH

W Newsletterze prezentowane są wybrane, najważniejsze zmiany w Dyrektywie zaproponowane przez:

- Komisję Europejską - 29.11.2023 („KE”);
- Radę Unii Europejskiej - 24.11.2024 („Rada UE”);
- Parlament Europejski – 11.09.2025 („Parl.”)*.

Zmiany w definicji imprezy turystycznej

KE stanęła na stanowisku, że w kontekście rezerwacji dokonanych w ciągu jednego okresu czasu w jednym punkcie sprzedaży należy zastąpić występujące w Dyrektywie, dość niejasne kryterium "pojedynczej wizyty lub kontaktu". W związku z tym rezerwacje różnych rodzajów usług turystycznych na tę samą podróż i te same wakacje dokonane w ciągu 3 godzin powinny być zawsze traktowane jako imprezy turystyczne.

To samo powinno mieć zastosowanie w przypadku, gdy przed dokonaniem pierwszej rezerwacji przedsiębiorca **zaprasza**** podróżnego do zarezerwowania dodatkowych usług na tę samą podróż lub te same wakacje po dokonaniu pierwszej rezerwacji oraz w przypadku, gdy kolejne rezerwacje mają miejsce w ciągu 24 godzin od zawarcia pierwszej umowy.

Zdaniem KE to samo powinno mieć zastosowanie w przypadku, gdy przed dokonaniem pierwszej rezerwacji przedsiębiorca zaprasza podróżnego do zarezerwowania dodatkowych usług na tę samą podróż lub te same wakacje po dokonaniu pierwszej rezerwacji oraz w przypadku, gdy kolejne rezerwacje mają miejsce w ciągu **24 godzin** od zawarcia pierwszej umowy.

*Parlament przyjął swoje stanowisko negocjacyjne 535 głosami za, 36 przeciw i 47 wstrzymującymi się.

W kontekście rezerwacji online termin "zaproszenie**" należy rozumieć jako każde działanie przedsiębiorcy, które aktywnie zachęca podróżnego do zawarcia dodatkowej umowy dotyczącej innego rodzaju usługi turystycznej lub nakłania go do zawarcia takiej umowy. Takie działania mogą obejmować między innymi przedstawianie podróżnemu ukierunkowanych ofert podczas procesu rezerwacji lub udostępnianie hiperłączy lub monitów o rezerwację dalszych usług.

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Prezes PIT Paweł Niewiadomski zwrócił uwagę, że „W praktyce dla podmiotów, które zajmują się pakietowaniem dynamicznym, zapis ten jest niemożliwy do realizacji, bo na etapie zakupu pierwszej usługi nie wiadomo, czy będzie ona elementem imprezy turystycznej.”.

Rada UE wzięła pod uwagę stanowisko ECTAA i odrzuciła proponowaną przez **KE** definicję imprez 3/24-godzinnych, która spowodowałaby zamieszanie zarówno wśród przedsiębiorstw, jak i konsumentów oraz dodatkowe obciążenia.

Imprezy utworzone z wykorzystaniem powiązanych procesów rezerwacji online

Nadto **KE** zaproponowała zmianę jednego ze sposobów utworzenia imprezy turystycznej a mianowicie z wykorzystaniem powiązanych procesów rezerwacji online. Chodzi o sytuację, gdy przedsiębiorca turystyczny, który zawarł umowę z podróżnym przekazuje innemu przedsiębiorcy dane osobowe podróżnego, za pomocą których można go zidentyfikować jako stronę umowy.

Zmiana dotyczy wymogu (warunku) aby umowa dochodząca do skutku w trybie powiązanych procesów rezerwacji została zawarta najpóźniej 24 godziny po potwierdzeniu rezerwacji pierwszej usługi turystycznej. Taki warunek (24 godziny) obowiązuje obecnie. Za jego utrzymaniem optują **Rada UE** oraz **Parl.** Natomiast **KE** zaproponowała usunięcie warunku 24 godzin.

Zdaniem **KE** Definicja imprezy turystycznej utworzona w drodze powiązanych procesów rezerwacji online okazała się zbyt wąska. Ponieważ przekazanie danych osobowych podróżnego wskazuje na ścisły związek między rezerwacjami/umowami w związku z tym, zdaniem **KE**, kryterium 24 godzin dla drugiej rezerwacji nie jest konieczne i powinno zostać usunięte.

Novum: impreza turystyczne powstała z woli stron

Nowatorska i interesująca jest propozycja **Parl.**, aby wprowadzić do Dyrektywy kategorię imprezy turystycznej powstałej z woli stron. Miałoby to miejsce wówczas, gdy strony zgodziły się na traktowanie zarezerwowanych usług turystycznych jako imprezy turystycznej.

Należy sądzić, że chodzi o przypadek, gdy połączenie usług nie jest imprezą z mocy prawa (ipso iure).

Zmiany w definicji powiązanych usług turystycznych

Obowiązująca definicja PUT w Dyrektywie:

„Powiązane usługi turystyczne” oznaczają co najmniej dwa różne rodzaje usług turystycznych nabytych na potrzeby tej samej podróży lub tych samych wakacji, niestanowiących imprezy turystycznej, dla których zawierane są odrębne umowy z poszczególnymi dostawcami usług turystycznych, jeżeli przedsiębiorca ułatwia:

- podróżnym przy okazji jednej wizyty lub jednego kontaktu z jego punktem sprzedaży dokonanie odrębnego wyboru i odrębnej płatności za każdą usługę turystyczną; lub
- w sposób ukierunkowany, nabycie co najmniej jednej dodatkowej usługi turystycznej od innego przedsiębiorcy, jeżeli umowa z takim innym przedsiębiorcą zostanie zawarta najpóźniej 24 godziny po potwierdzeniu rezerwacji pierwszej usługi turystycznej. (...)”

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

W celu uniknięcia obecnego nakładania się na siebie definicji imprezy turystycznej i PUT **KE** zaproponowała, aby w definicji PUT skreślić przepis spod **lit. a)** [podkreślony].

KE zaproponowała następującą definicję:

"Powiązane usługi turystyczne" oznaczają połączenie różnych rodzajów usług turystycznych, niewchodzące w zakres definicji imprezy turystycznej (...), w przypadku gdy przedsiębiorca, który jest stroną umowy o świadczenie usługi turystycznej i otrzymuje płatności od podróżnego lub w jego imieniu, zaprasza podróżnego do zarezerwowania dodatkowego rodzaju usługi turystycznej u innego przedsiębiorcy w celu odbycia tej samej podróży lub tych samych wakacji oraz w przypadku gdy umowa o świadczenie dodatkowej usługi turystycznej zawierana jest najpóźniej 24 godziny po potwierdzeniu rezerwacji pierwszej umowy."

Przyszłość prawnej instytucji powiązanych usług turystycznych

Powiązane usługi turystyczne jako nowa instytucja prawna w europejskim prawie turystycznym wprowadzone Dyrektywą w 2015 r. spotkały się z krytyką z powodu umiarkowanej przydatności w praktyce. Wpływ na to miała kazuistyczna, trudna do stosowania w praktyce regulacja prawna PUT, w tym nakładanie się w pewnym zakresie obu definicji, co sprawia, że trudno ustalić czy określone powiązanie usług turystycznych stanowi PUT czy imprezę turystyczną.

Organy UE stoją przed wyborem: ulepszenie regulacji prawnej PUT czy usunięcie z Dyrektywy te regulacji.

KE zaproponowała modyfikację regulacji PUT; **Rada UE** i **Parl.** opowiedzieli się za wyłączeniem PUT z zakresu Dyrektywy i skreślenie przepisów, które dotyczą PUT.

Odpowiedź poznamy po trilogach.

Imprezy wyłączone spod Dyrektywy związane z podróżą służbową

Obecnie Dyrektywy nie stosuje się do imprez turystycznych i PUT nabywanych **na podstawie umowy ogólnej (generalnej)** o zorganizowanie podróży służbowej zawieranej pomiędzy przedsiębiorcą a inną osobą fizyczną lub prawną działającą w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wykonywaniem wolnego zawodu.

Odpowiednik tego przepisu Dyrektywy mamy w ustawie it/put.

Parl. zaproponował usunięcie z Dyrektywy wymogu działania na podstawie umowy ogólnej co w rezultacie znaczy, że do wyłączenia imprezy spod Dyrektywy (ergo: również spod ustawy it/put) wystarczy umowa na zorganizowanie konkretnej podróży służbowej (a nie umowa generalna).

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Zaliczki na poczet imprezy turystycznej

KE zaproponowała - co do zasady:

W odniesieniu do imprezy zarezerwowanej na 28 lub więcej dni przed rozpoczęciem zaliczka nie może być wyższa niż 25% ceny imprezy i organizator nie może żądać pozostałej płatności wcześniej niż 28 dni przed rozpoczęciem imprezy.

Dopuszcza również wyjątek od zasady:

„Organizator może żądać wyższych zaliczek, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia organizacji i realizacji imprezy. Zaliczki mogą obejmować zaliczki na rzecz dostawców usług zawartych w imprezie turystycznej oraz koszty poniesione przez organizatora, w szczególności w związku z organizacją i realizacją imprezy turystycznej, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do pokrycia tych kosztów w momencie rezerwacji.”.

Rada UE i Parl. odrzucili propozycję **KE** dotyczącą ograniczenia przedpłat w Dyrektywie.

KE zaproponowała, aby podróżni płacili organizatorowi nie więcej niż 25% ceny imprezy przy wczesnej rezerwacji, a pozostałą kwotę – najpóźniej 28 dni przed rozpoczęciem imprezy.

Parl. opowiedział się za regulacją:

„Państwa członkowskie mogą, zgodnie z przepisami krajowymi, wprowadzić ograniczenia dotyczące przedpłat”.

Zatem **Parl.** zaproponował scedowanie uprawnień regulacyjnych w tym zakresie na prawodawcę krajowego.

Zwrot organizatorowi wpłat przez podwykonawców usług turystycznych

KE – Rada UE – Parl. postulują, aby zakres Dyrektywy rozszerzyć o regulację praw organizatorów turystyki do żądania zwrotu wpłat od dostawców usług turystycznych w razie odwołania lub niewykonania usługi, która jest częścią imprezy turystycznej.

Znajdujemy tu echa sytuacji z początku pandemii COVID-19, kiedy na organizatorów zrzucony został obowiązek zwrotu podróżnym wpłat za imprezy odwołane z powodu COVID, zaś istotną część tych wpłat otrzymali już wykonawcy usług (w tym przewoźnicy lotniczy i hotele), którzy nie kwapili się do zwrotu otrzymanych wpłat od organizatorów.

KE, Rada UE i Parl. proponują przepis:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy dostawca usług anuluje usługę stanowiącą część imprezy turystycznej lub jej nie świadczy, usługodawca ten zwrócił organizatorowi wszelkie płatności dokonane przez organizatora za usługę w terminie 7 dni. Bieg siedmiodniowego terminu rozpoczyna się w dniu następującym po odwołaniu usługi lub w dniu, w którym usługa miała zostać wykonana, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza”.

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Nowe obowiązki informacyjne organizatora wobec podróżnych

Propozycje zamieszczenia w Dyrektywie nowych obowiązków informacyjnych.

- Poinformowanie podróżnego, że ma możliwość bezkosztowego odstąpienia od umowy w razie NNO (**KE i Parl.**);
- Poinformowanie podróżnego, czy dana impreza jest odpowiednia dla osób **niepełnosprawnych (Parl.)**; (obecnie ten obowiązek dotyczy tylko osób o ograniczonej sprawności ruchowej);
- Obecny obowiązek podania podróżnemu numeru telefonu organizatora miałby być zastąpiony byłby obowiązkiem podania **bezpłatnego** numeru telefonu (**Parl.**).
- Przepis wymagający podawania podróżnemu ogólnych informacji o wymogach paszportowych i wizowych w państwie docelowym, w tym o przybliżonych okresach oczekiwania na wizy, oraz informacje o formalnościach związanych z opieką zdrowotną w tym państwie” miałby być zmieniony trojako:
 - dodany byłby wymóg, aby te ogólne informacje były **wyczerpujące**;
 - informacje miałyby dotyczyć nie tylko państwa docelowego, ale również **państw tranzytowych**;
 - gdyby po zawarciu umowy podane podróżnemu informacje uległy zmianie – należy go **poinformować o zmianach**.
- Nowy obowiązek poinformowania podróżnego, że **nabywa imprezę turystyczną** oraz wyjaśnienie podróżnemu, jaki jest **zakres ochrony** prawnej przysługującej po zawarciu umowy o imprezę.
- Do obecnego obowiązku, aby informacje przekazane podróżnemu były jasne, zrozumiałe i widoczne dodaje się wymóg, aby były przekazane podróżnemu **w formatach dostępnych** zgodnie z wymogami dotyczącymi dostępności określonymi w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług.

Forma umowy o imprezę turystyczną

Parl. proponuje przepis:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby umowy o udział w imprezie turystycznej były zawierane w formatach umożliwiającym dostęp osobom niepełnosprawnym, zgodnie z wymogami dostępności określonymi w załączniku I do dyrektywy (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług.”.

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Treść umowy o imprezę turystyczną

KE i Parl. proponują, aby obligatoryjnym elementem umowy była informacja, że organizator jest odpowiedzialny **za zwrot wpłaty** w razie rozwiązania lub zmiany umowy.

Parl. proponuje przepis:

*„Odpowiedni standardowy formularz informacyjny określony w załączniku I do Dyrektywy **dołącza się do umowy lub udostępnia** w formie elektronicznej w momencie jej zawierania. Umowa zawiera wyraźne odniesienie do tego formularza informacyjnego.”*

Opłata za odstąpienie od umowy o imprezę turystyczną

Regulacja obowiązująca:

Opłata za odstąpienie od umowy może być standardowa, określona z góry lub ex post – *„odpowiadająca cenie imprezy turystycznej pomniejszonej o zaoszczędzone koszty i wpływy z alternatywnej realizacji danych usług turystycznych”*.

Parl. zaproponował, aby przy ustalaniu opłaty za odstąpienie od umowy uwzględnione zostały na przykład: termin odstąpienia od umowy, oczekiwane oszczędności kosztów oraz potencjalne dochody z alternatywnego wykorzystania danych usług turystycznych.

W proponowanej przez **Parl.** regulacji są 2 nowe elementy:

- obowiązek podania podróżnemu przed zawarciem umowy metody obliczania niestandardowej opłaty za odstąpienie od umowy – jeżeli nie będzie stosowana opłata standardowa;
- wskazanie, że dwa kryteria ustalania opłaty niestandardowej: *„oczekiwane oszczędności kosztów oraz potencjalne dochody z alternatywnego wykorzystania danych usług turystycznych”* nie są jedyne; są przykładowo wymienione w Dyrektywie.

W tym zakresie (kryteria ustalania opłaty niestandardowej) stanowisko **Parl.** różni się od stanowiska **KE**, która trwa przy pierwotnym (i obowiązującym) brzmieniu przepisu Dyrektywy.

Formy płatności za imprezę turystyczną

Elementem obowiązujących informacji przedumownych przekazywanych podróżnemu są ustalenia dotyczące płatności, w tym wszelkie kwoty lub procentową wartość ceny, które muszą być zapłacone jako zaliczka, oraz harmonogram płatności pozostałej kwoty, lub gwarancje finansowe, które muszą zostać opłacone lub przedstawione przez podróżnego.

Tę regulację **Parl.** proponuje zmienić wskazując jako możliwą formę płatności *„punkty lub innych systemy nagradzania w postaci waluty”*.

W rezultacie przepis Dyrektywy miałby brzmienie: *„ustalenia dotyczące płatności, w tym **za pośrednictwem punktów lub innych systemów nagradzania w postaci waluty, oraz** wszelkie kwoty lub wartości procentowe ceny (etc.)”*

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Bezkosztowe odstąpienie przez podróżnego od umowy o imprezę turystyczną z powodu NNO

KE zaproponowała, aby podróżny miał prawo do bezkosztowego odstąpienia od umowy gdy NNO wystąpiły również w miejscu zamieszkania podróżnego.

Z propozycją KE nie zgodziła się Rada UE zaś Parl. zaproponował formułę, że prawo bezkosztowego odstąpienia przysługuje, „jeżeli można racjonalnie oczekiwać, że na umowę o imprezę turystyczną będą miały istotny i obiektywny wpływ nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności występujące w miejscu docelowym podróży lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie, **w momencie wyjazdu** lub mające wpływ na podróż”.

Rozwiązanie umowy o imprezę przez organizatora

Chodzi o przypadek rozwiązania przez organizatora umowy o imprezę z powodu niewystarczającej frekwencji lub NNO.

Parl. proponuje, aby rozwiązując umowę o imprezę organizator mógł w sposób niewiążący, zaoferować podróżnemu alternatywną imprezę w miejsce zwrotu wpłaty.

Obowiązujące prawo nie zabrania takiej praktyki zatem Parl. proponuje coś co jest już prawnie możliwe niemniej zaletą tej propozycji jest uznanie przez prawo, że proponowanie alternatywnej imprezy w miejsce zwrotu wpłaty jest praktyką, która nie może nasuwać zastrzeżeń ze stanowiska m. in. obrony interesów konsumentów.

Definicja NNO – korekta redakcyjna

W motywie [31] do Dyrektywy wymienione zostały przykładowo zdarzenia stanowiące nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności (NNO): „działania wojenne, inne poważne problemy związane z bezpieczeństwem, takie jak terroryzm, znaczące zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, takie jak wybuch epidemii poważnej choroby w docelowym miejscu podróży lub katastrofy naturalne, takie jak powódzie lub trzęsienia ziemi, lub warunki pogodowe uniemożliwiające bezpieczną podróż do miejsca docelowego uzgodnionego w umowie o udział w imprezie turystycznej”.

Według propozycji Parl. to przykładowe wyliczenie NNO staje się elementem definicji NNO. Zmiana nie ma więc charakteru merytorycznego; jest natury redakcyjnej. Niemnie posiada walor informacyjny, gdyż można sądzić, że praktyka czytania przez podróżnych motywów Dyrektywy nie jest częsta.

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Oficjalne ostrzeżenia dotyczące podróży

KE zaproponowała aby przyjąć w Dyrektywie, że urzędowe ostrzeżenia przed podróżą do określonego miejsca docelowego, wydane przez władze Państwa Członkowskiego wyjazdu lub miejsca zamieszkania podróżnego lub kraju przeznaczenia, lub fakt, że podróżni będą podlegać poważnym ograniczeniom w miejscu docelowym podróży lub w Państwie Członkowskim zamieszkania lub wyjazdu po powrocie z imprezy, są ważnymi elementami, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy odstąpienie od umowy lub rozwiązanie umowy z powodu NNO jest uzasadnione.

Rada UE opowiedziała się za odrzuceniem propozycji **KE**.

Parl. zgodził się z propozycją **KE** oraz zaproponował dodanie 2 przepisów:

1 - „Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której oficjalne ostrzeżenia zostały wydane najpóźniej 28 dni przed planowanym rozpoczęciem imprezy, ale nie ma to wpływu na ocenę poszczególnych przypadków.

2 - W przypadku, gdy podróżni zostali należycie poinformowani przez organizatora o oficjalnych ostrzeżeniach i ograniczeniach w podróżowaniu, a mimo to dokonali rezerwacji, podróżny powinien ponieść ryzyko finansowe w przypadku odwołania imprezy.”

Zwrot wpłaty podróżnemu

Rada UE nie proponowała zmian w przepisach dot. zwrotu wpłaty podróżnemu.

KE i **Parl.** zaproponowali, aby w Dyrektywie dodano przepis, że organizator dokonuje podróżnemu zwrotu wpłaty niezależnie od tego czy podróżny wyrażnie zwrócił się o zwrot wpłaty.

Współfinansowanie przez państwo zwrotu wpłat podróżnym

Parl. zaproponował przepis:

Współfinansowanie przez państwa członkowskie mechanizmów mających na celu zapewnienie zwrotu wpłat podróżnym jest możliwe wyłącznie w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach oraz podlega zatwierdzeniu zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi pomocy państwa.

Powyższe dotyczy zarówno mechanizmów wprowadzonych jak i wprowadzanych („W przypadku, gdy państwa członkowskie wprowadzą lub utrzymują mechanizmy ...”).

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Vouchery

KE i Parl. tak uzasadniają w motywie (16) Dyrektywy potrzebę wprowadzenia do Dyrektywy nowej instytucji prawnej VOUCHERÓW.

„W niektórych sytuacjach dobrowolne vouchery dla podróżnych mogą stanowić użyteczną alternatywę dla zwrotów. Vouchery mogą zapewnić organizatorom większą elastyczność, w szczególności w sytuacji, gdy staną oni przed obowiązkiem dokonania wielu zwrotów w krótkim czasie. Jednocześnie vouchery mogą być akceptowane przez podróżnych, którzy nie potrzebują natychmiastowego zwrotu pieniędzy, o ile istnieją określone gwarancje prawne. W związku z tym należy ustanowić jasne przepisy dotyczące voucherów, które zapewniają takie gwarancje.”.

Oto najważniejsze elementy proponowanej regulacji (w nawiasach wskazujemy organ UE).

Fakultatywny charakter vouchera

- W przypadku odstąpienia przez podróżnego od umowy organizator może zaproponować podróżnemu voucher, który może zostać wykorzystany na poczet przyszłej imprezy turystycznej zamiast zwrotu wpłaty. **(KE, Rada UE i Parl.)**
- Przyjęcie vouchera jest dobrowolne. **(KE, Rada UE i Parl.)**
- Zgoda podróżnego musi być wyraźna. **(KE, Rada UE i Parl.)**
- Zgoda podróżnego musi być wyrażona na trwałym nośniku **(Parl.)**
- Nie można domniemywać, że podróżny wyraził zgodę na voucher. **(Parl.)**

Wartość vouchera

- Voucher opiewa co najmniej na kwotę do zwrotu.
- Organizator może zaoferować voucher o wartości wyższej niż kwota należna do zwrotu.

Okres ważności vouchera

- Okres ważności vouchera wynosi maksymalnie 12 miesięcy od dnia, w którym podróżny zaakceptuje voucher. **(KE i Parl.)**
- Termin ten może zostać jednokrotnie przedłużony na okres do 12 miesięcy za wyraźną pisemną zgodą obu stron. **(KE i Parl.)**

Wykorzystanie vouchera

- Voucher może być wykorzystany na dowolną usługę turystyczną oferowaną przez organizatora. **(Rada UE i Parl.)**
- Voucher może być wykorzystany w całości lub w części. **(Rada UE, Parl.)**
- Podróżny może wykorzystać voucher na jedną lub więcej usług oferowanych przez organizatora i w częściach przy różnych okazjach. **(Parl.)**
- Ponadto podróżni ci mają pierwszeństwo w wyborze usług turystycznych. **(Parl.)**

Niewykorzystanie vouchera

- Jeżeli voucher lub jego część nie zostały wykorzystane, podróżny ma prawo do zwrotu pozostałej kwoty w terminie 14 dni od upływu okresu ważności, bez konieczności składania wcześniejszego wniosku. **(Rada UE)**

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Cesja vouchera

- Voucher może być przeniesiony na innego podróżnego. **(KE i Parl)**
- Przekazanie vouchera innemu podróżnemu następuje bez żadnych dodatkowych kosztów. **(KE i Parl)**
- Voucher może być przekazany innemu podróżnemu tylko raz. **(Parl.)**
- Podróżny powinien poinformować organizatora na piśmie o przekazaniu vouchera i podać mu dane osobowe osoby, której voucher został przekazany, potrzebne do jego realizacji lub do otrzymania zwrotu kosztów po upływie okresu ważności. **(Parl)**
- Podróżnym, którzy zdecydują się na voucher, organizator oferuje alternatywę, umożliwiającą dogodny wybór usług turystycznych. Ponadto podróżni ci mają pierwszeństwo w wyborze usług turystycznych. **(Parl.)***

Prawo do zwrotu wpłaty

- Podróżny nie ma prawa do zwrotu wpłaty w okresie ważności vouchera.
- Podróżny traci prawo do zwrotu wpłaty w okresie ważności vouchera tylko wtedy, gdy wyraźnie i na piśmie zaakceptuje voucher zamiast zwrotu. **(KE i Parl.)**
- ... na trwałym nośniku. **(Parl.)**
- Jeżeli voucher nie zostanie zrealizowany w okresie jego ważności, organizator dokona zwrotu kwoty określonej w voucherze tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w terminie 14 dni od zakończenia okresu ważności,
- Zwrotu wpłaty dokonuje się bez konieczności uprzedniego żądania ze strony podróżnego. **(KE i Parl.)**
- Strony mogą w dowolnym momencie uzgodnić pełny zwrot pieniędzy przed realizacją lub wygaśnięciem vouchera. **(KE i Parl.)**
- ... lub częściowy **(Parl.)**
- W przypadku częściowej realizacji vouchera organizator zwraca pozostałą kwotę bonu tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu 14 dni od częściowej realizacji vouchera, bez konieczności uprzedniego składania wniosku przez podróżnego. **(Parl.)**

Ochrona vouchera na wypadek niewypłacalności

Vouchery są objęte ochroną na wypadek niewypłacalności.

- Gdy wartość vouchera jest wyższa niż kwota przypadająca do zwrotu z tytułu niedoszłej do skutku imprezy to ochrona vouchera na wypadek niewypłacalności powinna być ograniczona do kwoty przysługującej podróżnemu do zwrotu. **(Parl.)**

* „For travellers who opt for a voucher, the organiser shall offer an alternative that, at a minimum, meets their convenience in choosing travel services. Furthermore, these travellers shall be given priority in their choice of travel services.”

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Ochrona na wypadek niewypłacalności

Artykuł 17 Dyrektywy pn. „**Skuteczność i zakres ochrony przed niewypłacalnością**” zostaje rozbudowany o szczegółową regulację, której obecnie w Dyrektywie nie ma.

W proponowanej regulacji odnajdujemy rozwiązania przyjęte w polskim systemie zabezpieczeń, który wyróżnia się tym, że najpełniej chroni interesy podróżnych (i organizatorów!) na wypadek niewypłacalności. W tej sytuacji trzeba przypomnieć, że zarówno inspiratorką jak i autorką koncepcji obecnego systemu zabezpieczeń była przed laty (2009) Polska Izba Turystyki.

Co do różnic w podejściu organów UE do kwestii zabezpieczeń należy zwrócić uwagę, że:

KE przyjęła 3-miesięczny termin na zwrot wpłat w przypadku niewypłacalności.

Parl. opowiedział się za 6. miesięcznym terminem zwrotu a **Rada UE** za 9. miesięcznym. Dobra okazja do negocjacji w czasie trilogów.

Jak wspomniano wyżej – vouchery są objęte zabezpieczeniem na wypadek niewypłacalności, z tym, że zabezpieczenie jest ograniczone do kwoty przypadającej do zwrotu podróżnemu.

KE i Parl. opowiadają się za wprowadzeniem do Dyrektywy wymogu, aby przy ustalaniu wysokości zabezpieczenia uwzględnione były okresy, w których organizatorzy utrzymują najwyższe przychody z imprez.

Zaś **Parl.** dodaje: „**oraz wszelkie zmiany w wielkości sprzedaży imprez turystycznych**”.

Reklamacje podróżnych

Parl. - założenia procedury reklamacji:

- Organizator ustanawia mechanizm rozpatrywania skarg lub praw i obowiązków objętych Dyrektywą;
- Organizator lub agent w terminie 7 dni roboczych potwierdza otrzymanie reklamacji;
- Organizator udziela uzasadnionej odpowiedzi na reklamację w terminie 30 dni roboczych;
- Procedura reklamacji jest dostępna na stronie internetowej organizatora;
- Korzystanie z procedury reklamacji nie wyłącza dochodzenia roszczeń przed sądem - z zachowaniem obowiązującego terminu przedawnienia.

Egzekwowanie przepisów wydanych na podstawie Dyrektywy

Parl.: Maksymalna wysokość kar za naruszenie przepisów krajowych przyjętych na podstawie Dyrektywy nie może być niższa niż 4 % rocznego obrotu przedsiębiorcy w danym państwie członkowskim lub państwach członkowskich.

[„The maximum amount of the fines shall be at least 4% of the trader’s annual turnover in the Member State or Member States concerned.”]

Newsletter PIT

Prawo i Praktyka

Wiedzieć więcej i w porę

Problemy branży – Przepisy prawa – Regulacje PIT – Legislacja – Orzecznictwo – Interpretacje – Opinie – Sygnalizacje – Wskazówki praktyczne – Szkolenia

Termin na transpozycję zmian Dyrektywy do ustawy o imprezach turystycznych

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [KE –18; Parl. – 24 Rada UE – 30 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Wejście w życie zmian Dyrektywy

KE: Zmiany Dyrektywy wchodzi w życie **dwudziestego dnia** po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Vacatio legis ustawy zmieniającej ustawę o imprezach turystycznych

KE, Rada UE i Parl.: 6 miesięcy od uchwalenia zmiany ustawy o imprezach turystycznych.

Egzekwowanie przepisów wydanych na podstawie Dyrektywy

Data uchwalenia zmian w dyrektywie (przypuszczalnie jesień 2025) + 20 dni + 18 lub 24 miesiące + 6 miesięcy = połowa roku 2027 (**KE**) lub początek (**Parl.**) bądź koniec roku 2028 (**Rada UE**).

Kontakt z Newsletterem

biuro@pit.org.pl

Czekamy na Państwa sugestie.